

Les 9 fal·làcies del comerç nouvingut

TRENCANT RUMORS AL COMERÇ

COL·LECCIÓ
NOSALTRES TAMBÉ FEM CIUTAT

Les 9 fal·làcies del comerç nouvingut

TRENCANT RUMORS AL COMERÇ

Ajuntament
de Barcelona

XARXA BCN
antiRUMORS

Aquest document ha estat elaborat per

amb el suport de

**Diputació
Barcelona**

Gerència de Serveis de Comerç

**Ajuntament
de Barcelona**

Regidoria de Comerç, Consum i Mercats

amb la col·laboració de

西班牙華僑華人社團聯誼總會
Unión de Asociaciones Chinas para la Beneficencia
de la Comunidad China de Cataluña
No.Registro:497

Col·lecció **Nosaltres també fem ciutat**

Les 9 fal·làcies del comerç nouvingut

Novembre de 2014

Textos: PIMEC Comerç

Fotografies: Miquel González / Arxiu.

© PIMEC Comerç, 2014

Viladomat, 174

08015 Barcelona (Catalunya)

pcomerc@pimec.org

www.comerc.pimec.org

És permesa la reproducció i la comunicació pública sempre que se'n faci un ús no comercial i se citi el titular dels drets d'autor mitjançant la següent referència: "Els emprenedors dominicans de Barcelona, PIMEC Comerç".

Presentació

ALEJANDRO GOÑI I FEBRER
President de PIMEC Comerç

La rumorologia és dolenta, covarda i molt negativa. Desgraciadament forma part de la condició humana, a vegades sense donar-nos-en compte, sense malícia, divulguem allò que algú ens ha dit i com si d'una corretja de transmissió es tractés, repetim i repetim el rumor sense aturar-nos i preguntar-nos: Això que dic és cert?

A PIMEC Comerç ho hem fet, ens hem aturat, hem escoltat els rumors i hem treballat per veure si eren o no verídics; però no hem acabat aquí la feina, sinó que hem pres la decisió de lluitar contra els mals rumors infundats, i els hi hem donat raonaments contraris, objectius i certs per a desmuntar-los, i després amb la feina feta, hem decidit publicitar la realitat. Fer-la visible i explicar-la.

La veritat és que el resultat és molt gratificant, i per aquest motiu, en sentim contents i amb ganes de seguir treballant per a què la veritat substitueixi al rumor.

Així, sens dubte, hi guanyarem tots.

Introducció

En aquesta darrera entrega de la col·lecció “Nosaltres també fem ciutat”, hem cregut pertinent encarar algunes de les fal·làcies comunament esteses entre la nostra societat, i en especial, centrar-nos en aquells rumors vinculats al sector del comerç nouvingut.

De fet, els prejudicis, els estereotips o els rumors, sovint distorsionen la comprensió de la realitat. Per tant, desmuntar-los esdevé una política essencial a l'hora d'aconseguir una societat millor integrada, més cohesionada i amb una ciutadania en igualtat de condicions i oportunitats.

En aquest camí doncs, saber gestionar la diversitat, promoure la convivència intercultural o aprendre a no discriminar, es presenten com un requisit indispensable per assolir l'èxit d'una societat -i un comerç -, moderna, madura i democràtica.

En la mateixa línia, el rol del comerciant esdevé també crucial per a desmentir i trencar amb aquells tòpics relacionats amb els nouvinguts que l'envolten. Així, aprendre a convertir en actius a les diferents comunitats estrangeres més presents en la nostra societat, com ara la xinesa, la sud-americana o l'africana representa

un avenç, que sens dubte, repercuteix en l'aportació d'un valor afegit pel que respecta a la diversitat i l'enriquiment cultural i comercial, incommensurable.

En resum, aquest opuscle el que pretén és fer front a 9 fal·làcies sobre diverses comunitats de nouvinguts, per tal de desmuntar-les una a una, i així, amb dades objectives i sentit comú, deixar enrere prejudicis banals i arguments generalistes per tal que, des del comerç català, fem un pas cap endavant en direcció a la integració i a l'evolució social.

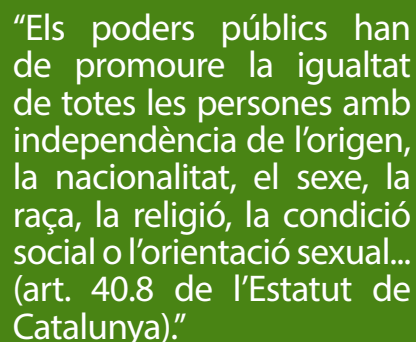

1. De debò els comerços dels estrangers no respecten els horaris ni les festes?

Els comerços d'alimentació amb una superfície de venda inferior als 150 m², per exemple, poden obrir els set dies de la setmana, incloent-hi els diumenges i festius, sense limitació d'horari, sempre que els titulars siguin petites o mitjanes empreses comercials.

La normativa d'horaris comercials de Catalunya estableix limitacions en funció del tipus d'activitat comercial, la ubicació i la mida de les botigues o els productes que s'hi ofereixen, entre d'altres criteris. De fet, a banda dels comerços de menys de 150 m² anteriorment comentats, els altres que queden exceptuats de la normativa són els establiments dedicats essencialment a la venda de productes de pastisseria, rebosteria, xurreria, pa, plats preparats, premsa, flors i plantes, i les botigues a l'abast (o botigues de conveniència).

En aquest sentit doncs, tant els comerciants autòctons com els nouvinguts respecten d'igual manera la legislació catalana establerta, ja que així resta disposat per la llei i pels poders públics; fet que obeeix al criteri establert en l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

“Els poders públics han de promoure la igualtat de totes les persones amb independència de l'origen, la nacionalitat, el sexe, la raça, la religió, la condició social o l'orientació sexual... (art. 40.8 de l'Estatut de Catalunya).”

Cal tenir en compte però, que a dia d'avui, el Govern de l'Estat ha impugnat mitjançant recurs d'inconstitucionalitat determinats articles de la Llei de Catalunya 3/2014, d'horaris comercials i mesures per a activitats de promoció, davant del Tribunal Constitucional amb la finalitat de fer prevaldre la seva Llei 1/2004.

D'aquesta manera, un cop admès a tràmit l'esmentat recurs, queda en suspensió automàticament la normativa catalana, deixant en vigor únicament l'espanyola; que estableix que els comerços amb menys de 300 m² de superfície de venda, quedaran exceptuats del què disposi la regulació horària, seguint els requisits que estableix l'article 5.2 de l'esmentada llei.

2. De debò els comerços dels immigrants reben ajuts públics, no paguen impostos i fan competència deslleial al comerç autòcton?

El comerç al detall és un dels principals sectors per a la població nouvinguda a Catalunya.

Cal destacar, però, que, mentre el nombre de treballadors assalariats ha baixat en els últims anys, el nombre d'autònoms ocupats en el comerç ha augmentat. Tot i així, en còmput general, cal dir que el nombre d'estrangers que treballen en el sector del comerç ha baixat en el període 2009-2013 en 4.125 persones a causa del retorn de molts estrangers als seus països d'origen a conseqüència de la situació econòmica del país.

De fet, totes les persones nouvingudes, que romanguin dins del territori espanyol més de 185 dies, tenen l'obligació de pagar els seus impostos aquí. Aquest fet evoca doncs, a que com a autònoms o assalariats, paguin tots els impostos que pertocquen per llei, i per tant afavoreixen amb la seva activitat a la contribució general de tributació en el nostre país.

En el cas dels comerciants d'origen xinès, per exemple, existeix un Conveni signat entre la Xina i Espanya per tal d'evitar la doble imposició, però tal Conveni també està signat amb altres 70 països de tot el món.

Per altra banda, es té una concepció errònia pel que fa a la competència deslleial per part dels comerços de nouvinguts, ja que en realitat, tal i com comentàvem en el punt anterior, l'horari d'obertura dels esmentats comerços es regeix per la legislació vigent continguda en la normativa d'horaris comercials en base a la Llei 8/2004.

Per tant, la decisió de romandre o no oberts, depèn exclusivament dels interessos del comerciant, el qual estarà subjecte a la permissivitat que estableixi o no l'esmentada llei.

3. De debò els comerciants nouvinguts obren els comerços sense demanar permís a l'Ajuntament?

De fet, la implantació de comerços de menys de 2.500m² no està condicionada a l'obtenció d'una llicència comercial.

La forma de procedir segons la normativa catalana és inversa, és a dir, primerament, a l'iniciar l'activitat s'ha d'emetre una declaració responsable adreçada a l'Ajuntament, la qual comportarà que l'empresari o empresària coneix i compleix totes les normatives generals i sectorials, que li són d'aplicació al seu sector corresponent.

D'aquesta manera queda en mans del mateix Ajuntament la ulterior comprovació, de què allò declarat per part de l'empresari/a en qüestió s'ajusta a la realitat.

Així ho preveu el Decret-Llei 1/2009, de 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials, en el seu article 19è, que deriva de la transposició de la tècnica de control a posteriori, continguda en la Directiva de Serveis, deixant enrere el procediment administratiu d'autorització prèvia que s'havia seguit fins aleshores.

4. De debò els nouvinguts són una càrrega i no se saben integrar?

Hi ha la falsa percepció de que els estrangers no s'adapten a les costums del nostre país i que tampoc aprenen la llengua, però la realitat és que les dades estadístiques no diuen el mateix.

L'Institut d'Estadística de Catalunya (Idescat) reflecteix en el seu estudi de *L'ús i coneixement del català (2013)* que en el cas de les persones nascudes a l'estranger, el 83% entén el català (dels quals el 37,7% el sap parlar, el 54% el sap llegir i el 27,6% el sap escriure).

Per ser encara més concrets, els nascuts a la resta de la UE, entén el català el 82,4%, de la resta d'Europa el 85,6%, del continent africà el 72,6%, d'Àsia i Oceania el 55,0% i amb un percentatge més alt, els estrangers provinents d'Amèrica Central i del Nord entenen el català en un 87,8% i de l'Amèrica del Sud en un 93,7%.

A més a més, un altre tret a destacar és justament l'arrelament d'aquests estrangers a l'educació del nostre país, on l'escolarització dels menors de 20 anys, especialment en el grup de nois i noies de 10 a 14 anys cursants de l'ESO, ostenta uns molt bons resultats. D'aquests, el 97,6% entén el català, el 87,8% el parla, el 91,5%

el llegeix i el 83,3% el sap escriure.

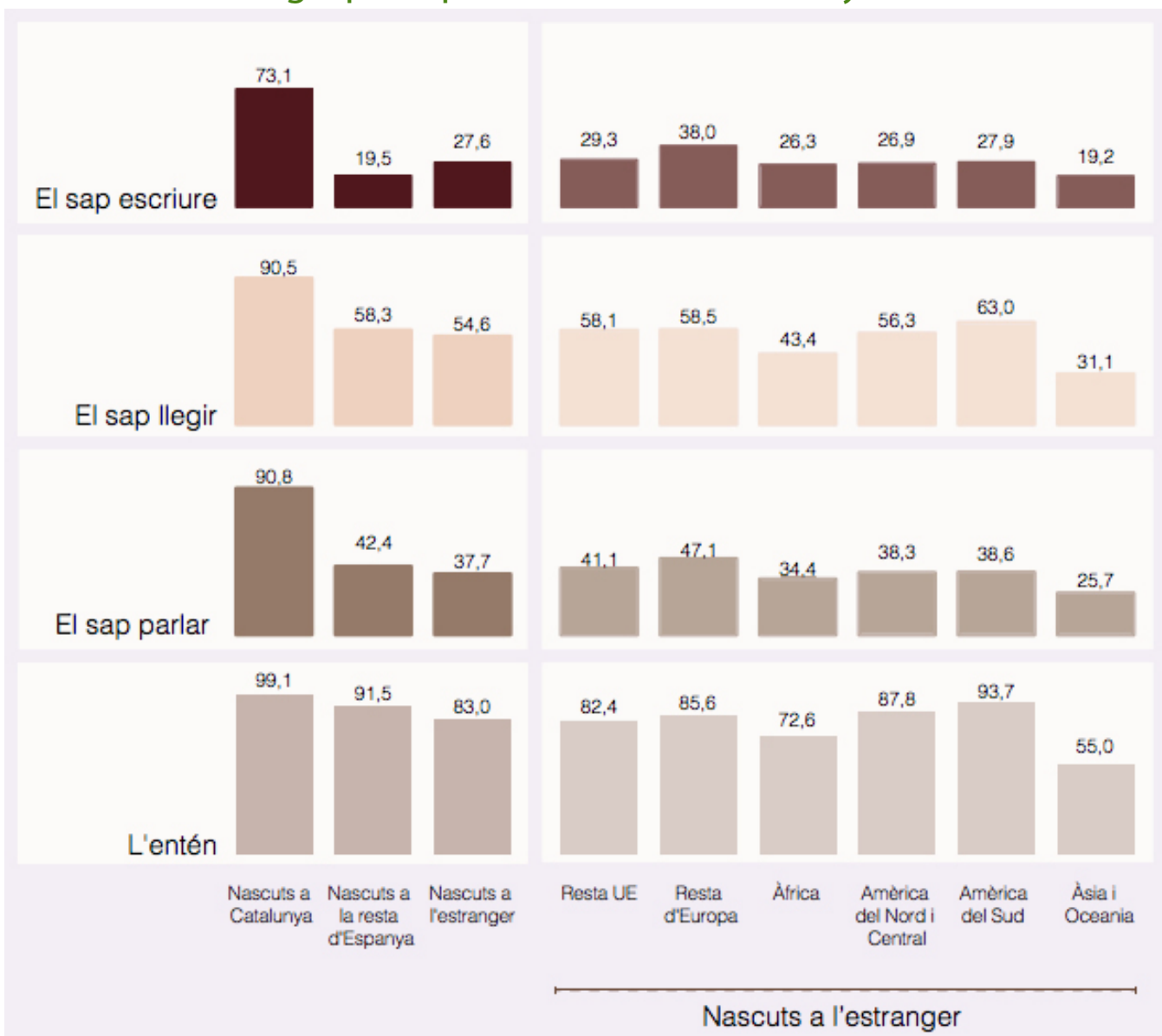
En aquest sentit, és clara la tendència ascendent de la comunitat immigrant en aprendre la llengua i conseqüentment en integrar-se a la cultura catalana, i més encara en el sector del comerç en el qual és imprescindible el tracte cara a cara amb el client.

De fet, en l'àmbit del comerç de proximitat, vora el 10% dels mateixos estan regentats per estrangers a Catalunya.

Tot plegat, conforma un teixit enriquidor tan pel sector comercial com pel social, que en surt beneficiat per la varietat i la multiculturalitat que proporcionen els comerciants nouvinguts, els quals aporten, sens dubte, un valor afegit a la ciutat de Barcelona.

La població estrangera d'Amèrica del Sud és la que té un major coneixement del català.

Població de 2 anys i més, segons el coneixement del català i el lloc de naixement, agrupada per continents. Catalunya (2011).

5. De debò tots els comerços dels nouvinguts són de poca o mala qualitat?

Corre el rumor que sovint els comerços dels estrangers que s'estableixen a la nostra ciutat no són de bona qualitat i que no aporten la professionalitat suficient que un ciutadà mig esperaria. De fet, resulta evident que existeixen diferents qualitats en els negocis establerts a Barcelona, però per descomptat, el que no es pot és generalitzar, ja que tant es dóna en comerços de nouvinguts com d'autòctons.

Però la veritat és que, per desmuntar aquests rumors generalistes, des de PIMEC Comerç vam elaborar al 2014 un projecte anomenat "Barcelona, comerç divers – NOU I BO" on justament s'analitzava a dotze comerços de nouvinguts, d'arreu de la ciutat, que representaven la diversitat i la qualitat dels mateixos. Així mateix, en aquest projecte es posa en valor la cohesió que té aquest tipus de comerç en els nostres barris i com això repercuteix a la integració social, cultural, lingüística i comercial.

Els diferents comerços que s'analitzen en aquest projecte són de sectors com l'alimentació, la gastronomia, el calçat, la roba, la bellesa, l'estètica i la decoració. Tots ells són

la viva imatge de l'esperit emprenedor que arrela en el sí dels nostres carrers amb l'objectiu d'oferir, sens dubte, un servei o producte de qualitat.

Per tant, cal combatre també els rumors en aquest aspecte, ja que només cal veure (i us convidem decididament a fer-ho), com en aquest llibre del "Barcelona, comerç divers – NOU I BO", queda palesa la indiscutible bona qualitat dels comerços estrangers de Barcelona.

6. De debò els estrangers abusen del nostre sistema d'ajut social?

Per accedir a les prestacions socials s'han de complir uns determinats requisits relacionats amb la situació econòmica, l'edat, el nombre de persones a càrrec, el temps de residència al municipi o bé trobar-se en situacions de vida greus. Per tant, podem dir que no hi ha prestacions específiques per a immigrants, ni que se'ls hi doni prioritats pel simple fet de ser-ho.

A l'any 2010, es registrava que només el 5,5% dels residents estrangers de Barcelona van ser usuaris dels centres de serveis socials. I consegüentment, no es pot parlar de cap col·lapse de recursos. En el mateix any, només el 15% de les sol·licituds de vivenda de protecció oficial de propietat i lloguer, eren de població estrangera segons el Patronat Municipal d'Habitatge de Barcelona. I pel curs 2010-2011, només el 15,5% dels alumnes amb beques menjador eren de nacionalitat estrangera, segons el Consorci d'Educació de Barcelona.

En aquesta línia doncs, no es pot generalitzar ni banalitzar amb aquest argument, ja que si atenem a dades objectives, no resulten congruents. A més a més, se li ha d'afegir el fet

que les altes de treballadors estrangers afiliats a la Seguretat Social a Catalunya, representa aproximadament un 22,45% del total, segons el Ministeri de Seguretat Social.

Per tant, s'ha d'entendre que aquest tant per cent de la població estrangera també tributa i genera riquesa per al nostre país –amb els consegüents drets que això comporta- .

Les altes a la Seguretat Social a Catalunya en el 2014 suposen el 22,45% del total a l'Estat:

- Règim General: 241.449 treballadors.
- Sistema Especial Agrari: 14.518 treballadors.
- Sistema Especial de la llar: 38.573 treballadors.
- Règim d'autònoms: 53.546 treballadors.
- Règim del mar: 498 treballadors.

7. De debò la majoria d'immigrants tendeix a autoexcloure's de la societat i només és relacionen entre ells?

En relació a aquest rumor, resulta interessant fixar-se amb un indicador prou revelador com és el dels matrimonis a l'Estat espanyol, segons la procedència del cònjuge.

Si ens fixem en aquestes dades que ens proporciona l'Idescat, podem observar com en l'any 2000 el nombre de matrimonis entre autòctons representava el 93,9%, però ja al 2011, només en representava el 72,3%.

Per tant, des d'aquesta perspectiva, els matrimonis de parella mixta –entre autòctons i estrangers- representava aproximadament

un 21,7%. Significant això que, de cada 24.883 matrimonis, gairebé 6.000 eren mixtes.

Així doncs, es pot parlar d'una integració entre autòctons i estrangers cada cop més creixent, i amb una clara voluntat d'integració al país i amb les persones.

8. De debò els nouvinguts no els interessa la integració perquè només hi estan de passada?

La veritat és que aquesta afirmació, va relacionada amb el fet que es presumeix que molts dels immigrants tenen pensat treballar aquí només durant uns anys per tornar-se'n al seu país d'origen per gastar-hi allà tot allò guanyat aquí. Però la veritat és que segons les estadístiques que es presenten al Sondeig a la immigració, en l'estudi pilot sobre el perfil de la immigració marroquina, equatoriana, romanesa i xinesa instal·lada a Catalunya fet al 2006, no se n'extreu tal conclusió.

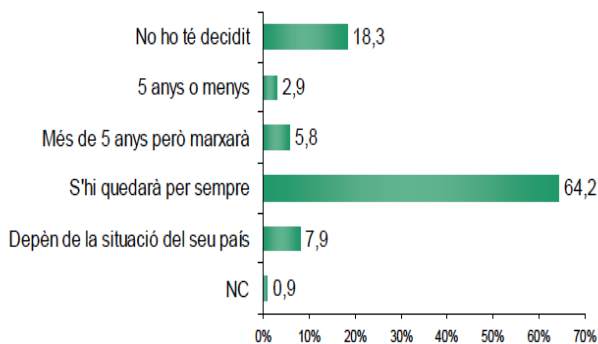
De fet, d'entre les comunitats majoritàries de nouvinguts a Catalunya, les intencions de marxar del país es presenten bastant baixes, al contrari del que s'aprecia en la intenció de romandre a Catalunya en el futur, que es mostra com a més elevada en la majoria de casos, juntament amb els que encara no ho tenen decidit.

Aquest fet doncs, s'ha de traduir en que els nouvinguts han arribat per quedar-se i per tant, tenen la voluntat d'integrar-se a la nostra societat, ja que en volen formar part de la mateixa.

Els seus fills ja estudien a les nostres escoles, i els seus productes ja són venuts als nostres carrers. S'ha de veure com una oportunitat d'eixamplar els horitzons de la nostra societat, essent tots plegats capaços d'abraçar les diferents cultures a partir de la base del respecte i la tolerància mútua.

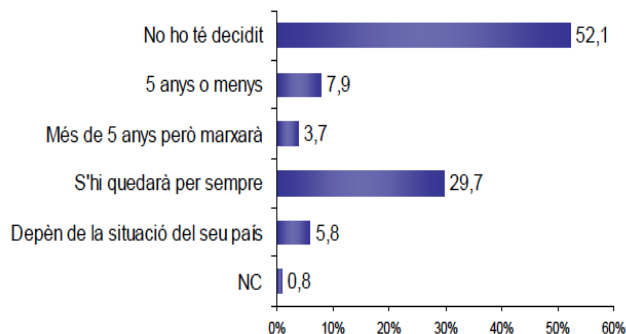
Resultats per nacionalitat: Marroc

P20. Quant de temps es quedarà a Catalunya?

Resultats per nacionalitat: Equador

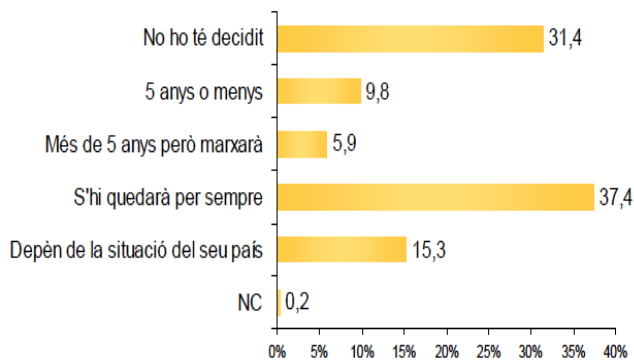
P20. Quant de temps es quedarà a Catalunya?

Intencionalitat de romandre a Catalunya

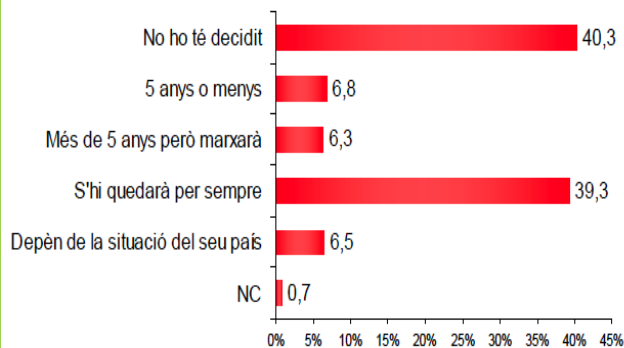
Resultats per nacionalitat: Romania

P20. Quant de temps es quedarà a Catalunya?

Resultats per nacionalitat: Xina

P20. Quant de temps es quedarà a Catalunya?

9. De debò la religió suposa un problema per als nouvinguts i en dificulta la seva integració?

Sovint s'ha atribuït com a argument principal la religió com a boc expiatori per a justificar la no integració de col·lectius nouvinguts. Tot i així, les religions a Catalunya han conviscut des de segles en una mateixa ciutat com és la de Barcelona, en la què la fe Cristiana, la Jueva i la Musulmana hi han tingut cabuda de forma coetània. De fet totes tres comunitats estaven vinculades per un mínim comú denominador, que era el comerç.

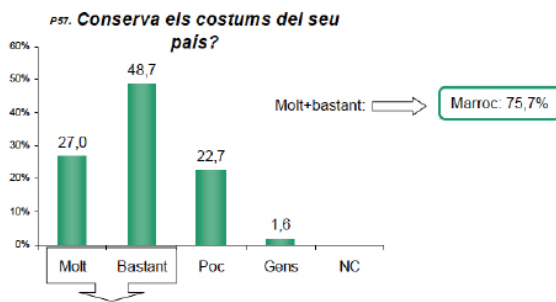
Encara ara, i sobre tot recentment, ha estat portada a nivell internacional els radicalismes, però no per aquest motiu el fet de creure en una

religió suposa de facto el fet d'ésser radical.

Així ho demostren les xifres objectives que mostra l'estudi anterior, realitzat pel Centre d'Estudis d'Opinió, on es pot apreciar que les principals comunitats estrangeres a Catalunya, no pensen que el fet de ser fidels als seus costums o a la seva religió sigui motiu per a no integrar-se, i ni tan sols, que això comporti un impediment a l'hora de fer-ho.

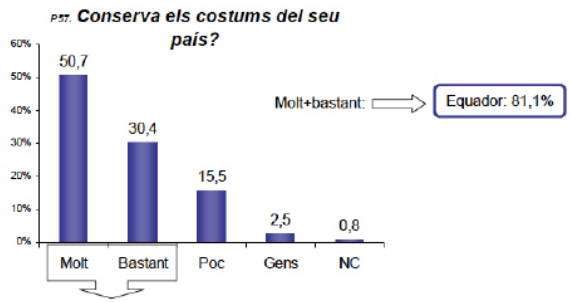
Resultats per nacionalitat: Marroc

P58. Vostè diria que aquests costums entren en contradicció amb els de la societat d'acollida?

Resultats per nacionalitat: Equador

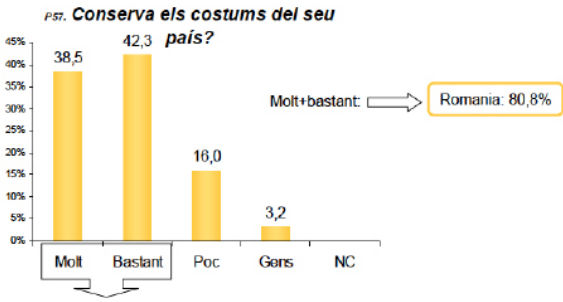

P58. Vostè diria que aquests costums entren en contradicció amb els de la societat d'acollida?

Integració segons els diferents costums

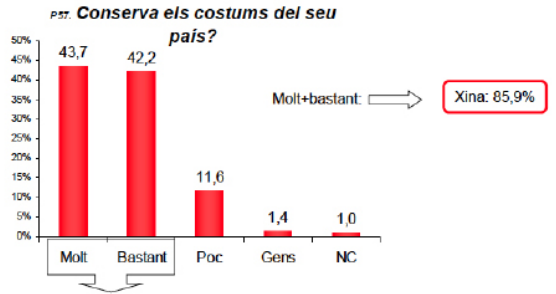
Resultats per nacionalitat: Romania

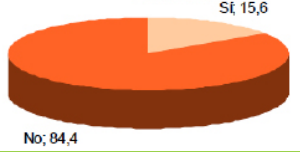
P58. Vostè diria que aquests costums entren en contradicció amb els de la societat d'acollida?

Resultats per nacionalitat: Xina

P58. Vostè diria que aquests costums entren en contradicció amb els de la societat d'acollida?

Aquest document ha estat elaborat per

amb el suport de

Gerència de Serveis de Comerç

Regidoria de Comerç, Consum i Mercats
Direcció de Serveis d'Immigració i Interculturalitat

amb la col·laboració de

西班牙華僑華人社團聯誼總會
Unión de Asociaciones Chinas para la Beneficencia
de la Comunidad China de Cataluña
No.Registro:497

Agraïments a
Lam Chuen Ping i Maylén Susaña

XARXA BCN antiRUMORS

PIMEC Comerç és membre actiu de la Xarxa BCN Antirumors i a través de la seva participació promou l'entesa entre els comerciants autòctons i nous i la integració d'aquests a la trama comercial de proximitat de la ciutat. També contribueix especialment a desactivar els rumors que existeixen en l'àmbit del comerç.

Aquest document pretén ser una eina útil per al dia a dia dels membres de la Xarxa BCN Antirumors d'acord amb el compromís de PIMEC Comerç de proveir la Xarxa de materials específics en l'àmbit del comerç. En cas de dubte, podeu posar-vos en contacte amb l'equip de PIMEC Comerç a través dels següents canals:

www.comerc.pimec.org

pcomerc@pimec.org

elblocdecomerc.pimec.org

www.facebook.com/PimecComerc

twitter.com/PIMECComerc

COL·LECCIÓ NOSALTRES TAMBÉ FEM CIUTAT

Aquesta col·lecció pretén ser un punt de trobada entre les entitats patronals del comerç, els comerciants autòctons i els nouvinguts, les Administracions Públiques i tots els membres de la Xarxa BCN Antirumors.

TÍTOLS DE LA COL·LECCIÓ

1. Els comerciants xinesos de Barcelona
2. Horaris comercials i comerç nouvingut
3. Parlem de comerç i nouvinguts
4. Els comerciants xinesos de Barcelona (II)
5. Els emprenedors dominicans de Barcelona
6. Les 9 fal·làcies del comerç nouvingut

Diputació Barcelona

XARXA BCN
antiRUMORS

SEGUEIX-NOS A

